

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

708

Szerző:

Cím:

Idő: *1942. 7.*

Személy:

Helyszám:

A magyar művészetért

Magyarok Lapja 1942. 7.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Harmadszor nyílt meg vitéz nagybányai Horthy Miklósné legmagasabb védnöksége alatt A magyar művészetért kiállítás. A nemescélu mozgalom 1939-ben a kormányzó hitvesének kezdeményezésére született, a rádióon keresztül szózáttal fordult a magyar társadalomhoz a hazai művészet érdekében s ugyanakkor legfőbb védnöksége alatt az Operaházban diszlocádás keretében előkelő műkedvelők élőkép sorozata elevenítette meg a világhírű képzőművészeti alkotásokat. Már az első kiállítás is rendkívüli nagy erkölcsi és anyagi sikerrel zárult. A tavalyi tárlat fokozott fejlődést mutatott; az ideai hatalmas fősorakoztatott anyagával, hatszáznál több műtárgyával jóformán az egész mai magyar képzőművészet keresztmetszetét adja.

A Tasnádi Nagy András elnöklete alatt működő szakértőkből és művészekből alakított bírálóbizottság hatalmas munkát végzett a beküldött képzőművészeti anyag megrostálásánál. A bírálóbizottság az egyedüli helyes elvet követte. Álláspontja szerint nem a művészeket kívánta elsősorban segíyezni, hanem kizárólag a magyar művészet egyetemese érdekeit tartotta szem előtt; úgy irányította és válogatta a tárlat anyagát, hogy ez a hazai művészetek további emelkedését szolgálja.

A kiállítás első termében középen helyezték el Sidló Ferenc a Kormányzót ábrázoló, ruskicai márványból faragott mellszobrát. A több mint félezer műtárgy részletes ismertetése szinte megoldhatatlannak tetsző feladat, de a tárlatlátogató közönség egy-egy név említésével is pontos fogalmat alkothat magának a kiállítás magas színvonaláról. Az első terem anyagából Koszta József két tájképe, Burghardt Rezső saájóparti tája és női akcja, Szüle Péter „Alom“ című alkotása, Ferenczy Valér költői érzéssel festett nagybányai vizpartja, a második teremben Rozgonyi László, Horváth József, Morinyi Ödön, Borberek Kováts Zoltán és Szabó Iván, a harmadikban Rudnay Gyula, Réti István, Csók István, Bernáth Aurél, báró Hatvany Ferenc, Szönyi István, a negyedikben Pátzay Pál, Marosán László, Andrásy Kurta János, Zsáholdi Csizér János nemes-plasztikai érzéssel a Kormányzó Urról mintázott alkotása, Varga Ferenc, Vilt Tibor, Medgyessy Ferenc, Buzi Barna, Antal Károly, az ötödik teremben Hincz Gyula, Szobotka Imre, Dombróvsky László, Dési Hubert István, Bartha László, Berény Róbert, Barcsay Jenő, B. Papp Gyula, Czobel Béla, Egry József, a hatodikban Udvary Pál, a hetedikben Kmetty János, Pohárnok Zoltán, Duray Tibor, a nyolcadikban Szabados Jenő, Diener Dénes Rudolf, a kilen-

cedikben ifj. Czene Béla, Molnár C. Pál, Csont Ferenc, Szentesy Hiez Géza, Medveczky Jenő, Basilides Sándor, a tizenegyedikben Németh László, Elekfy Jenő, Göllner Miklós, a tizenkettedikben Barzó Ede, a tizenharmadikban Gallé Tibor, Csebi Pogány István, a tizenötödikből Jakab Ödön munkái válnak ki.

A tárlat egyedüli vezető szempontja az egyetemes magyar művészet megsegítése. Egymás mellett sorakoznak a különböző pártállású művészek. A kiállítás nem mond véleményt és nem mond ítéletet a különböző stíluskörökről, kizárólagos feladatának tekinti segítségére sietni a jó és az igaz művészetnek. A naturalista mesterek mellett egyforma joggal kérnek részt a kiállítás sikeréből az újabb elveket valló művészek; a kipróbált és köztiszteltben álló idősebb mesterekkel egyenrangú szerep jut a fiatalabbaknak. A kiállítás a hazai tárlatok között egyike a legváltozatosabbaknak, a legtöbb fordulót és legszélesebb keresztmetszetet nyújtóknak. A sikerültebb, vagy a kevésbé sikerült műalkotások is egyaránt szerves képviselői a mai magyar művészetnek, kendőzetlenül és őszintén mutatja be a való helyzetet. Az ilyen elvek szerint épült kiállítás a legnagyobb és legteljesebb elismerést váltja ki a hazai közönség minden rétegéből.

A kiállított műtárgyak közül a mozgalom vásárló bizottsága több közület, társadalmi egyesület és vállalat megbízásából már sok alkotást megvásárolt. Ugyanekkor a mozgalom, vándorkiállítására részére is vásárolt kiemelkedő művészi értékkel bíró munkákat, amelyeket a terv szerint a visszatért területek városaiban, Nagyváradon, Kolozsvárott, Kassán, Szabadkán és a visszatért többi nagy városban akarnak bemutatni, hogy a vidék közönségével is megismertessék az élő magyar művészek alkotásait. A nagysikerű tárlat június 22-éig tartja nyitva kapuit.

A kiállítást szombaton déli 12 órakor vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó nyitotta meg hitvese és vitéz nagybányai Horthy Istvánné, a kormányzóhelyettes feleségének társaságában. A kormányzói párt a Képzőművészeti Társulat elnöke, Rakovszky Iván üdvözölte, aki beszédében rámutatott arra a szép fejlődésre, amely a háborus időkben is tapasztalható a hazai művészetek körében. Vázolta, hogy a világégés anyagi szempontból feltétlen hatással lehet a művészekre és ennek a problémának a jelentőségét érezte át a kiállítás fővédnöke, a Kormányzó felesége, aki az akcióit megindította és annak védője lett. Az ünnepi szónok végül megköszönte a Főméltóságú párnak és a Kormányzóhelyettes feleségének, hogy a kiállításon megjelent.

A Kormányzó több mint egy óra hosszat tartózkodott a kiállításon és távozáskor legmagasabb elismerését fejezte ki a látott anyag felett.